

Woord vooraf door de redactie

Dromen doen we altijd, overal en allemaal. We dromen overdag, we dromen 's nachts en in zekere zin ligt de droom zelfs als een verzonken continent achter en onder ons wakend leven. Gewoonlijk weten we wel dat we dromen maar dikwijls weten we niet wat we dromen. Of we willen het niet geweten hebben. Volgens sommigen is een ietwat provocatieve definitie van normaliteit iemand die denkt dat dromen helemaal *geen* betekenis hebben! Alleszins doet de droom veel vervaagen van wat in de werkelijkheid (?) onderscheiden wordt. Zo bijvoorbeeld het verschil tussen ziek en gezond. We dromen immers allemaal neurotische, psychotische en/of perverse dromen. Dromen zetten zodoende het verschil tussen normaal en abnormaal op losse schroeven. En hoeveel misdaden hebben we in onze dromen al niet gepleegd? Is het wel terecht dat we op vrije voet zijn? Horen we niet veeleer thuis in de gevangenis? En zijn onze dromen niet stuk voor stuk kunstwerken waaruit blijkt dat er een ongekende goddelijke Schepper huist in het diepst van onze gedachten? Kunnen vele culturele creaties omgekeerd dan ook niet als een droom gelezen en geïnterpreteerd worden?

In dit boek worden dromen in psychoanalyse en cultuur onder de loep gehouden door een brede schare van Vlaamse en Nederlandse contribuanten uit de klinische, culturele en/of filosofische wereld. Resultaat is een waaier van perspectieven waarvan gehoopt wordt dat ze de dromen van lezers helpen te meubileren en het bekijken en beluisteren van artefacten helpen verbreden en verdiepen.